

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIE

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

131. Heda kyrka, Lysings hd.

Pl. XLII. Fig. 3.

Litteratur: B. 917; L. 1193; W. 200; Broecman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 615; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 117; *Reseberättelse*; C. F. Nordenskjöld, *Reseberättelse* 1873, II, s. 26, teckning; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 1, teckn.

Runstenen sitter inmurad i kyrkans östra yttervägg på södra sidan om koret, 1,87 m från marken, där P. A. Säve fann den 1861, tidigare stod den på kyrkogården.

Ämnet är granit. Höjden är 2,10 m, bredden över korsets kärna 72 cm, slingans bredd 11—13 cm.

Inskriften börjar med en punkt 3,5 cm nedifrån, vadan en övre prick knappast funnits. Tillsammans med kolon uti inskriftens slut bildar denna punkt ett triangelformigt skiljetecken, jfr det efter **kuml**. Första namnet är **þurkir** *Porgēr*; namnets alla runor äro bortslagna upptill, mest **þur**, varför **þ** kunnat läsas som **k**, bistaven utgår på **þ** 3,5 cm nedifrån, på **k** goda 4 cm och böjer på **þ** uppåt, läsningen **þ** är alltså säker. Efter **þurkir** finnes en punkt 3 cm nedifrån, som antagligen är nedre punkten i ett kolon. I **kuml** utgör **m** en övergångsform mellan **Φ** och **Y**,

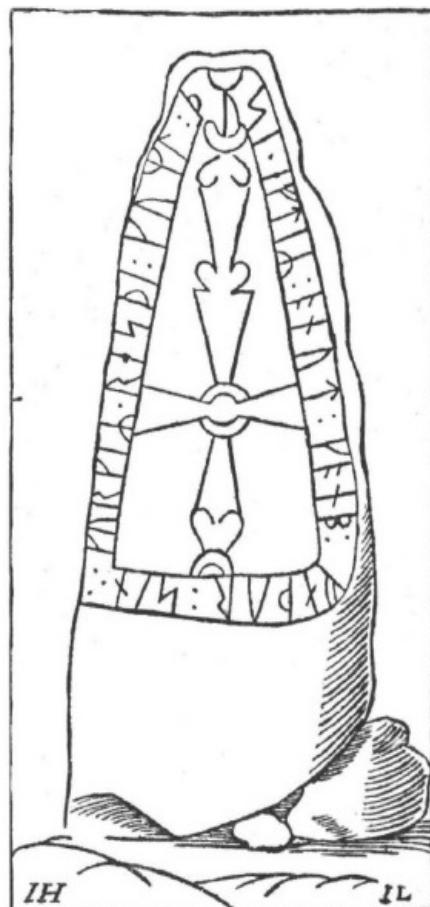
i det bistavarne äro starkt inböjda mot stavens topp, ringen är dock icke sluten. Skiljetecknet därefter i slingans krökning är tre prickar, ställda i form av en triangel med spetsen uppåt, vilket ock är fallet med skiljetecknet t. h. om **þusi**, där likväl triangelns spets är vänd nedåt. Uti **eftir** äro bistavarne på **f** lika långa, på **f** i **fafur** är den övre 5 cm, den nedre 6 cm. I **konb** är det $\frac{1}{2}$ cm mellan bistavarne på stavens mitt i **b**.

Inskriften är alltså följande:

. þurkir . resþi : kuml :	þusi :	eftir : onut : konb : fafur : sin :
5	10	15
20	25	30
35	40	

Tillnamnet **konb** är samma ord som isl. *kanpr*, *kampr* m. 'mustasch'; ordet har här den äldre skrivningen, som motsvarar ffris. *kanep*, se Noreen, *Altisl. u. altnorw. Gram.*², § 253, 1.

Översättning: Torger reste detta minnesmärke efter Anund kanp (mustasch), sin fader.

B. 917.

3. Ög. 131. Heda.